

DZIEL SIĘ UŚMIECHEM

SCENARIUSZE ZAJĘĆ DLA ZERÓWKOWICZÓW

Zatroszczmy się razem o piękne i zdrowe uśmiechy dzieci!

Drodzy Nauczyciele,

skala próchnicy wśród polskich dzieci jest alarmująca. Blisko 82 proc. sześciolatek cierpi na tę chorobę. Wiemy, że Wasza wiedza i zaangażowanie są kluczowe dla kształtowania prawidłowych nawyków w zakresie higieny jamy ustnej, dlatego przekazujemy w Wasze ręce zeszyt metodyczny z propozycjami zajęć, który pomoże w realizacji programu „Dziel się Uśmiechem” w grupach zerówkowych.

Program ten powstał w 2013 roku w wyniku współpracy Polskiego Czerwonego Krzyża i firmy Mars Polska. Do programu włączyły się również Polskie Towarzystwo Stomatologiczne oraz Polskie Towarzystwo Stomatologii Dziecięcej. Obecnie, ze względu na skalę choroby próchnicowej, chcąc uczyć i utrwalać zasady profilaktyki możliwie jak najwcześniej postanowiliśmy rozszerzyć program również o zerówkowiczów. Jesteśmy pewni, że prozdrowotna edukacja dzieci prowadzona od najmłodszych lat jest kluczem do budowy właściwych nawyków w przyszłości.

W materiałach stworzonych z myślą o zerówkowiczach treści programowe przeplatają się z różnorodnymi aktywnościami i zadaniami, które z pewnością zaangażują dzieci i sprawią, że w łatwy sposób przyswoją one wiedzę.

Scenariusze są jednym z elementów programu i obejmują cztery bloki tematyczne wraz ze wskazówkami metodycznymi, które przydadzą się podczas prowadzenia zajęć. Zostały opracowane tak, by dopasować je do aktualnie realizowanego programu nauczania. Są one przy tym elastyczne i można je dostosować do potrzeb zerówkowiczów, zachęcając ich do brania odpowiedzialności za zdrowie swoich zębów.

Ważnym elementem programu są karty pracy oraz prezentacje multimedialne dostępne na stronie <https://www.mojorbit.pl/program-dziel-sie-umiechem>. Dla dzieci opracowano zeszyt ćwiczeń „Dziel się Uśmiechem”, w którym oprócz zadań do wykonania znalazły się również pomysły na to, jak zaangażować rodziców do udziału w budowaniu właściwych nawyków w dbaniu o zdrowie jamy ustnej.

Życzymy Wam satysfakcji z realizacji programu „Dziel się Uśmiechem”.

Organizatorzy:

MARS

Partnerzy Merytoryczni:

POLSKIE TOWARZYSTWO
STOMATOLOGICZNE

PTSD
Polskie Towarzystwo Stomatologii Dziecięcej

Jak korzystać z materiałów programu „Dziel się Uśmiechem”?

W każdym scenariuszu zajęć można znaleźć elementy kluczowe do realizacji podstawy programowej, wzbogacone o dodatkowe doświadczenia, które można wprowadzić podczas zajęć lub zaproponować do przeprowadzenia w warunkach domowych. Propozycje przebiegu zajęć zawierają również wskazówki do pracy zdalnej.

W kartach pracy znajdują się dodatkowe materiały do wydruku. Mogą być one pomocne podczas zajęć, podobnie jak prezentacje multimedialne, które pomogą przeprowadzić dzieci przez zajęcia i utrzymać zainteresowanie higieną jamy ustnej.

Podczas zajęć dzieci korzystają z wybranych stron zeszytu ćwiczeń „Dziel się Uśmiechem”.

W scenariuszach zostały zastosowane następujące oznaczenia:

SZACOWANY CZAS

MINIWKŁAD

DOŚWIADCZENIE

ROZMOWA KIEROWANA

BURZA MÓZGÓW

EKSPERYMENT

OBSERWACJA

POKAZ

PRACA Z ZESZYTEM ĆWICZEŃ

INNE ZADANIE

POMOCE

PRACA ZDALNA

ZADANIE OBOWIĄZKOWE

ZADANIE DLA CHĘTNYCH

KODY QR

Dla wygody zamieściliśmy w treści scenariuszy QR kody, które po zeskanowaniu przeniosą do odpowiednich materiałów na stronie www.programu.

Tytuł zajęć:

Moje zęby

Program „Dziel się Uśmiechem”
Propozycje zajęć dla zerówkowiczów

Zdrowe zęby są niezbędne do zachowania zdrowia jamy ustnej oraz całego organizmu. Dzieci, które mają zadbane zęby, chętniej się uśmiechają i czują się pewniej w kontaktach z rówieśnikami. Umiejętność dbania o higienę jamy ustnej powinna być rozwijana od najmłodszych lat w domu, w przedszkolu i szkole w ramach edukacji zdrowotnej oraz programów profilaktycznych. Scenariusz tych zajęć obejmuje zagadnienia związane z budową, rolą i funkcjami zębów oraz ich rodzajami (siekacze, kły, zęby przedtrzonowe i trzonowe). Wskazane zostaną powody, dla których trzeba dbać o zęby, i zagrożenia związane z brakiem dbałości o uzębienie. Zostanie również poruszony temat próchnicy.

CELE OGÓLNE:

edukacja zdrowotna; kształtowanie postaw prozdrowotnych, w tym wdrożenie do zachowań higienicznych, bezpiecznych dla zdrowia własnego i innych osób, a ponadto ugruntowanie wiedzy z zakresu prawidłowego odżywiania się, korzyści płynących z aktywności fizycznej, a także stosowania profilaktyki. Zajęcia wkomponowują się w podstawę programową wychowania przedszkolnego.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

- przedstawienie i omówienie roli i funkcji zębów
- zapoznanie z budową zębów i ich rodzajami
- podkreślenie roli zdrowych zębów w codziennym życiu
- omówienie korzyści z posiadania zdrowych zębów
- zwrócenie uwagi na potrzebę dbania o zęby od najmłodszych lat

FORMA NAUCZANIA: stacjonarna i zdalna

PRZEZNACZENIE: zerówkowicze w oddziałach przedszkolnych i szkolnych

Uwagi: Sugerowany przebieg zajęć wyznacza pewną ścieżkę postępowania. Nauczyciel powinien dostosować ją do możliwości i potrzeb swojej grupy.

POMOCE DYDAKTYCZNE:

- plansza przedstawiająca budowę zęba „Jak zbudowany jest ząb?”
- plansza z modelem szczęki
- arkusze papieru, flamastry, kredki, długopis, lusterko
- przybory dla dzieci do wykonywania aktywności
- przybory do przeprowadzania doświadczeń

ZESKANUJ KOD
I ZOBACZ PREZENTACJĘ
MULTIMEDIALNĄ
DO TYCH ZAJĘĆ

ZESKANUJ KOD
I ZOBACZ KARTY PRACY
DO TYCH ZAJĘĆ

PRZEBIEG ZAJĘĆ

WSTĘP

Nauczyciel wita się z dziećmi i zaprasza do zajęcia miejsca w kręgu na dywanie.

5 min

BURZA MÓZGÓW I SŁONECZKO

Nauczyciel kładzie na środku szary papier i rysuje na nim schematyczny kształt zęba lub usta z widocznymi zębami. Następnie zwraca się do dzieci z pytaniem: „Do czego ludziom potrzebne są zęby?” i zachęca, by – korzystając z metody burzy mózgów – podawały przychodzące im na myśl odpowiedzi. Te (na bieżąco korygowane przez nauczyciela, który odrzuca dublujące się lub niemające związku z tematem) są zapisywane hasłowo na szarym papierze – od zęba odchodzą „promienie” na kształt słonecznych.

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

rozmowa z wykorzystaniem komunikatora; rysunek powstaje na tablicy/flipcharcie

5 min

OBSERWACJA W ZABAWIE

Zadanie obowiązkowe !

Nauczyciel zachęca dzieci, by wykonały miniprzegląd swojego uzębienia. Najpierw każde z dzieci będzie badało zęby własnym językiem. Nauczyciel podpowiada czynności, które trzeba po kolei wykonać, i zadaje pytania pomocnicze:

- przejeżdż językiem po zębach na górze i na dole, zacznij od zębów z przodu i przesuwaj powoli językiem najpierw w prawo, potem w lewo, w stronę policzka (pytania pomocnicze: „Jakie w dotyku są zęby?”, „Czy są gładkie?”, „Czy są płaskie, czy wypukłe?”, „Czy przylegają do siebie, czy są między nimi szczeliny?”);
- spróbuj policzyć wszystkie zęby, zapamiętaj ich liczbę (pytanie pomocnicze: „Czy macie tyle samo zębów na dole i na górze?”).

Nauczyciel wyjaśnia: „Człowiek ma zęby górne i dolne. Zęby osadzone są w szczęce (na górze) i w żuchwie (na dole). Na górze i na dole jest tyle samo zębów”.

Następnie dzieci, korzystając z obserwacji z użyciem języka, ponownie sprawdzają swoje zęby. Mają się zastanowić, czy wszystkie zęby są takie same. Nauczyciel zadaje pytania pomocnicze: „Czy wszystkie zęby są takie same?”, „Czy zęby mają takie same kształty?”, „Jakiego kształtu są zęby z przodu, a jakiego z tyłu?”, „Czy są równe?”, „Czy są wąskie, czy szerokie?”. Po chwili obserwacji dzieci powinny dojść do wniosku, że poszczególne zęby wyglądają inaczej.

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

rozmowa z wykorzystaniem komunikatora

5 min

OBSERWACJA

Zadanie dla chętnych ★

Nauczyciel prosi o przygotowanie lusterek. Dzieci mają za zadanie przyjrzeć się swoim zębom i spróbować je policzyć z użyciem lusterka.

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

ćwiczenie odbywa się w domu przed lustrem

POMOCE

lusterka

PRZEBIEG ZAJĘĆ

PODSUMOWANIE OBSERWACJI

Zadanie obowiązkowe !

Nauczyciel pyta: „Czy wszyscy w klasie mają po tyle samo zębów?” i zbiera odpowiedzi dzieci. Zapewne okaże się, że nie. Dlaczego tak jest? Nauczyciel wyjaśnia: „**Rodzimy się bez widocznych zębów, ale ząbki zębów kształtują się jeszcze przed naszymi narodzinami. Pierwszy ząb wyrzyna się około szóstego miesiąca życia. Małe dzieci mają po 20 zębów mlecznych.** To nasz pierwszy zestaw – dziecięcy – który później w całości tracimy.

Zęby mleczne zaczynają wypadać około szóstego roku życia. **Między piątym a jedenastym rokiem życia korzenie tych zębów zanikają, zęby zaczynają się ruszać i w końcu wypadają. To naturalny proces, nie jest powodem do niepokoju. Ponieważ rozłożony jest na kilka lat, dzieci, które są w tym samym wieku, mogą mieć różną liczbę zębów. Zęby mleczne wypadają, by zrobić miejsce dla stałych. Człowiek dorosły ma 32 zęby stałe.** Ostatnie z nich, czyli ósemki, wyrastają już w dorosłości, nieraz wiele lat później niż reszta zębów stałych. Dlatego są nazywane „zębami mądrości”.

5–7 min

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

pagadanka z wykorzystaniem komunikatora, której towarzyszy projekcja zdjęć i ilustracji z prezentacji multimedialnej

POMOCE

zdjęcia i ilustracje w prezentacji multimedialnej

PRACA Z ZESZYTEM ĆWICZEŃ

Nauczyciel prosi dzieci o otwarcie zeszytów ćwiczeń na stronie 1. Następnie przedstawia postaci Superdentystki i Superwiewiórki.

Dzieci zapoznają się z postaciami zaprezentowanymi w zeszycie ćwiczeń i przystępują do rozwiązywania zadania 1, w którym rysują swój uśmiechnięty portret jako Superodkrywcy. Następnie przechodzą do zabawy na stronie 2 i odnajdują osiem szczegółów, którymi różnią się portrety Superdentystki.

3–5 min

MINIWYKŁAD

Zadanie obowiązkowe !

Nauczyciel prezentuje planszę „Jak zbudowany jest ząb?” i omawia ją, podając odpowiednie nazwy i definicje.

„Każdy ząb osadzony jest w dziąśle. **Dziąsta** ostaniają kość wokół zębów. Zdrowe dziąsta są jędrne i różowe, chore – czerwone i rozpułchnione. Mogą też krwawić podczas mycia zębów. Część zęba widoczna ponad dziąsłem to korona. Jest ona pokryta szkliwem. **Szkliwo** to gładka, błyszcząca i bardzo twarda zewnętrzna warstwa, która chroni zęby. Dzięki niej nie zużywają się podczas żucia jedzenia. Szkliwo chroni zęby przed bakteriami, ale rozpuszcza się pod wpływem kwasów produkowanych przez bakterie. Kolor zębów to tak naprawdę kolor szkliwa. Kolor szkliwa jest zależny od zębiny. **Zębina** to twarda, gruba warstwa (choć nie tak mocna jak szkliwo), która chroni miążgę zęba przed wpływem szkodliwych czynników. Jest bardzo wrażliwa. Z kolei **miazga** jest najbardziej wrażliwą częścią zęba, jest bardzo unerwiona i ukrwiona. Jej uszkodzenie skutkuje dużym bólem. Niewidoczna część zęba, schowana w dziąśle, to **korzeń**. Każdy ząb ma przynajmniej jeden korzeń”.

Nauczyciel mówi, że poszczególne zęby wyglądają inaczej, ponieważ mają różne zadania. Krótkiemu wykładowi towarzyszy prezentacja papierowego modelu szczęki, na którym nauczyciel wskazuje kolejno partie zębów, oraz ilustracji poszczególnych rodzajów zębów.

„**Siekacze** służą do odgryzania kawałków tego, co jemy. Mają pojedyncze korzenie.

5 min

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Kły służą do chwytania, przytrzymywania i rozdzierania jedzenia. Każdy kieł ma jeden korzeń. **Zęby przedtrzonowe i trzonowe** służą do żucia i rozdrabniania tego, co wcześniej odgryźliśmy. Zęby trzonowe są wielokorzeniowe”.

 REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

miniwykład nauczyciela z wykorzystaniem komunikatora, prezentacja planszy i pokaz papierowego modelu szczęki przed kamerką oraz projekcja zdjęć i ilustracji z prezentacji multimedialnej

 POMOCE

plansza „Jak zbudowany jest ząb?”, plansza z modelem szczęki, ilustracje rodzajów zębów do wydruku lub w prezentacji multimedialnej

15 min

PRACA PLASTYCZNA

Nauczyciel prosi o przygotowanie plasteliny. Dzieci mają za zadanie na podstawie planszy z rodzajami zębów odtworzyć szczękę (mogą pomagać sobie obserwacją w lustrze oraz przy użyciu języka).

Dzieci rozwałkują różową plastelinę i formują z niej dwa dziąsła w kształcie litery „U”. Białą plastelinę dzielą na 20 małych kawałków. Następnie formują zęby, ściskając jeden koniec każdego kawałka (korzeń zęba) i wciskając drugą stronę (wierzchołek zęba). Następnie, obserwując planszę, wstawiają zęby w dziąsła, umieszczając je we właściwych pozycjach i kolejności.

Nauczyciel podsumowuje wiedzę o różnych typach zębów, ich funkcjach, wielkości, kształcie i umiejscowieniu w jamie ustnej.

Opcja realizacji zadania: może zostać użyty inny materiał, na przykład masa solna, która pozwoli uzyskać trwały efekt po wypieczeniu w piekarniku, lub modelina twardniejąca po zanurzeniu w gorącej wodzie.

 REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

ćwiczenie odbywa się w domu podczas zajęć

 POMOCE

biała i różowa plastelina / modelina / masa solna

3 min

PRACA Z ZESZYTEM ĆWICZEŃ

Nauczyciel prosi dzieci o ponowne otwarcie zeszytu ćwiczeń na stronie 2 i podczas gdy raz jeszcze wymienia rodzaje zębów, dzieci wykonują zadanie 3, czyli kolorują partie zębów: siekacze – na niebiesko, kły – na pomarańczowo, zęby przedtrzonowe i trzonowe – na zielono.

5 min

EKSPERYMENT

Zadanie dla chętnych ★

Nauczyciel zaprasza do obserwacji kolejnego eksperymentu. Do wykonania potrzebne będą: dłuto lub płaski śrubokręt, moździerz, deska kuchenna, ziarenka pieprzu lub ziela angielskiego. Ze względu na ryzyko skaleczenia najlepiej, żeby nauczyciel wykonał pierwszą część eksperymentu samodzielnie, a dopiero do drugiego etapu zaprosił do udziału chętne dzieci.

Nauczyciel kładzie na desce ziarenka i próbuje je rozłupać ostrą końcówką dłuta lub śrubokręta. Podczas demonstracji nauczyciel instruuje, że narzędzie, którego używa, jest podobne do zębów znajdujących się z przodu – siekaczy i kłów. Służą one do chwytania i rozrywania pokarmu, a więc rozkruszanie nimi ziaren jest bardzo niewygodne.

Następnie nauczyciel wkłada ziarenka do moździerza i je rozciera. Pokazuje dzieciom końcówkę

PRZEBIEG ZAJĘĆ

moździerz, mówiąc, że ma on większą powierzchnię niż końcówka dłuta i można nią miażdżyć, tak jak zęby trzonowe służą do miażdżenia i rozcierania kawałków pokarmu.

 REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ
prezentacja eksperymentu przed kamerką

 POMOCE
dłuto lub płaski śrubokręt, moździerz, deska kuchenna, ziarenka pieprzu lub ziela angielskiego

MINIWYKŁAD

Nauczyciel pyta dzieci, czy da się obejrzeć zęby jeszcze inaczej niż w lusterku. Jeśli dzieci nie zgłoszą propozycji, nauczyciel wyjaśnia, że dentyści mają specjalne kamery, które po włożeniu do ust pokazują na ekranie, jak wygląda jama ustna od środka. Dodaje, że są jeszcze specjalne aparaty, nazywane rentgenowskimi, dzięki którym lekarze mogą obejrzeć, jak wyglądają nasze kości. Ortopeda może sprawdzić, czy kość jest złamana, a dentysta może zobaczyć, jak wygląda ząb, jak jest zbudowany w środku, ale nie tylko. Może też zobaczyć zęby, które jeszcze nie wyrosły. Nauczyciel demonstruje zdjęcie RTG szczęki dziecka, na którym wskazuje poszczególne rodzaje zębów. Przypomina nazwy, funkcje i budowę zębów: „siekacze – odgryzanie kawałków pożywienia, pojedyncze korzenie; kły – chwytanie, przytrzymywanie i rozdieranie, jeden korzeń; zęby przedtrzonowe i trzonowe – żucie i rozdrabnianie pokarmu, wiele korzeni”.

Zadanie dla chętnych ★

3 min

 REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ
prezentacja zdjęcia przed kamerką, może być też wykorzystana prezentacja multimedialna

 POMOCE
zdjęcie RTG pokazowe do wydruku lub w prezentacji multimedialnej

DOŚWIADCZENIE

Nauczyciel zaprasza dzieci do przeprowadzenia doświadczenia.

Każde dziecko powinno zostać wyposażone w: porcję mąki, pojemnik z ciepłą wodą, tacę lub większy talerz / miskę / pojemnik do zagniatania ciasta, kilka ręczników kuchennych (potrzebnych do zachowania czystości).

Nauczyciel instruuje dzieci, jak zagniatą ciasto. Do pojemnika dzieci wsypują porcję mąki i dolewając niewielkie ilości wody, zagniatają ciasto o gęstej konsystencji. Następnie z ciasta formują watek w kształcie litery „U”. Teraz następuje najciekawsza część doświadczenia – dzieci robią odcisk własnej szczęki w cieście: wkładają watek do ust i zaciskają na nim zęby. Następnie ostrożnie wyjmują odcisk, starając się go nie uszkodzić.

Nauczyciel zaprasza dzieci do obserwacji swojego odcisku i śladów zębów. Zadaje pytania pomocnicze: „Czy odciski zębów są takie same?”, „Czy da się rozróżnić odciski siekaczy, kłów, trzonowców i przedtrzonowców?”, „Jakie ślady zostawiły poszczególne zęby?”.

Uwaga! Dzieci uczulone na gluten muszą użyć mąki bezglutenowej.

Zadanie dla chętnych ★

15 min

 REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ
eksperyment w warunkach domowych możliwy do realizacji po uprzednim przygotowaniu przez dzieci wspólnie z rodzicami zagniecionego ciasta lub masy solnej

 POMOCE
mąka / mąka bezglutenowa, pojemnik z ciepłą wodą, taca lub większy talerz / miska / pojemnik do zagniatania ciasta, kilka ręczników kuchennych

PRZEBIEG ZAJĘĆ

10 min

EKSPERYMENT

Zadanie dla chętnych ★

Każde dziecko powinno zostać wyposażone w: jabłko, tacę lub większy talerz, kilka ręczników kuchennych (potrzebnych do zachowania czystości).

Nauczyciel mówi, że każdy rodzaj zębów pełni inną funkcję, jest do czego innego potrzebny. Zachęca dzieci, by sprawdziły to samodzielnie: spróbowały zjeść jabłko, używając tylko samych kłów. To niemożliwe – owszem da się nabić jabłko na kły, ale trudno zrobić z nim coś dalej. Teraz dzieci mają zjeść jabłko samymi tylko zębami przedtrzonowymi i trzonowymi. To bardzo trudne, bo jak włożyć całe jabłko do buzi? Te zęby znajdują się głęboko w jamie ustnej. Następnie dzieci mają zjeść jabłko samymi tylko siekaczami. Zapewne w pierwszym odruchu powiedzą, że to łatwe, i zaczną gryźć. Cała zabawa polega jednak na tym, by ugryzionej części nie przesuwac dalej, by została z przodu buzi. Czy i wówczas łatwo jest jeść? Dzieci powinny dojść do wniosku, że zjedzenie jabłka samymi siekaczami jest możliwe, ale trwa bardzo długo i jest to czynność mozolna.

Nauczyciel formułuje wniosek, że aby zjeść jabłko – i w ogóle do prawidłowego jedzenia – potrzebny jest komplet zębów. Każdy z zębów pełni odmienną funkcję i każdy jest potrzebny. W ramach powtórki można skorzystać z papierowego modelu szczęki i raz jeszcze wskazać partie zębów (również w trybie: chętnie dziecko, wskazane dziecko, praca w parach).

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

eksperyment realizowany jest w warunkach domowych

POMOCE

jabłko, taca lub większy talerz, kilka ręczników kuchennych

10 min

PREZENTACJA

W ramach korelacji z edukacją przyrodniczą nauczyciel wprowadza temat „Różne zwierzęta mają różne zęby” z ciekawostkami na temat zębów zwierząt i pokazem zdjęć/ilustracji.

„Zwierzęta roślinożerne, czyli żywiące się tylko roślinami, mają bardzo rozwinięte siekacze. Skubią nimi trawę, liście, siano. Duże zęby trzonowe służą im do rozcierania roślin. Zwierzętami roślinożernymi są na przykład: krowy (Kto widział, jak krowa жуje?), konie, owce, żyrafy. Roślinożerne są też zwierzęta domowe: chomiki, świnki morskie”.

Nauczyciel kontynuuje: „Zwierzęta drapieżne, jak wilki, lwy, tygrysy, polują na inne zwierzęta. Dlatego posługują się głównie długimi, ostrymi, mocnymi kłami. Ludzie mają tylko dwa zestawy zębów: młeczne i stałe. Tymczasem aligatory mają po około 80 zębów i cały komplet uzębienia wymieniają aż 50 razy w ciągu życia.

Rekiny mogą co kilka dni wymieniać zużyte lub wytamane zęby, bo mają ich około trzech tysięcy, ułożonych w górnej oraz dolnej szczęce w 2–6 szeregach. Tylko dwa pierwsze rzędy są używane, a pozostałe to zęby zapasowe, które stopniowo narastają, przesuując się ku przodowi.

Uzębienie słoń to dwa wystające siekacze (wcale nie kły, chociaż mają taki kształt, że łatwo o pomyłkę), które w przypadku urazu lub utraty nie odrastają, oraz cztery wielkie trzonowce służące do żucia. Kiedy zęby przednie słoń się ścierają, od tyłu wyrastają kolejno następne, które zastępują te zużyte. Ta wymiana może zająć nawet sześć razy w życiu słońa”.

Nauczyciel formułuje wniosek: „Skoro zęby stałe są nam, ludziom, dane w życiu tylko raz, musimy bardzo o nie dbać. Bo nowe nam nie urosną”.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

pogadanka przed kamerką, może być też wykorzystana prezentacja

POMOCE

zdjęcia do wydruku lub w prezentacji multimedialnej

ZABAWA PLASTYCZNA

Zadanie dla chętnych ★

Nauczyciel zaprasza do zabawy utrwalającej nazwy zębów na przykładzie zębów zwierząt. Prosi o przygotowanie białych papierowych kubeczków i nożyczek. Zadaniem dzieci będzie przygotowanie wybranych zwierzęcych zębów.

Nauczyciel pokazuje przykłady zwierząt, które mają charakterystyczne rodzaje zębów. Dzieci decydują, jaki rodzaj zębów chcą stworzyć – ostre kły mięsożerców, rozwinięte siekacze roślinożerców czy długie i ostre siekacze gryzoni, które nigdy nie przestają rosnąć.

Następnie dzieci wycinają z górnej części kubeczka prostokąt o długości około 6–8 cm. Pomocniczo można od wewnętrznej strony wyciętego elementu narysować szablon zębów. Potem wyciąć pożądaną kształt, przymierzyć i zaprezentować.

5 min

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

ćwiczenie odbywa się w warunkach domowych podczas zajęć

POMOCE

biały papierowy kubeczek, nożyczki, zdjęcia do wydruku

PRACA Z ZESZYTEM ĆWICZEŃ

Nauczyciel zwraca uwagę, że o mleczaki trzeba bardzo dbać, mimo że wszystkie wypadną. Mleczne zęby są drobne i delikatne, tym łatwiej może zaatakować je niebezpieczna choroba, której nazwę dzieci poznają, wykonując zadanie 4 z zeszytu ćwiczeń na stronie 3.

W zadaniu trzeba wpisać w puste kratki właściwe litery i odszyfrować hasło.

Nauczyciel krótko wprowadza temat próchnicy.

„Co to jest próchnica? To choroba zębów. Jak powstaje? Resztki pokarmu, które po posiłku pozostają na zębach, wchodzą w reakcje chemiczne z płytką nazębną. W efekcie tworzą się kwasy, które niszczą szkliwo. Zniszczone lub osłabione przez kwasy szkliwo to początek próchnicy”.

„Ta choroba atakuje również mleczaki. Mimo że wszystkie wypadną, należy o nie dbać. Warto dbać o uzębienie mleczne, by próchnica nie zaatakowała nowo rosnących stałych zębów. Aby zapobiegać próchnicy, trzeba prawidłowo utrzymywać higienę jamy ustnej. O tym, jak dbać o zęby, dowiemy się na następnych zajęciach”.

5 min

PODSUMOWANIE ZAJĘĆ

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że „zęby służą do odgryzania i rozdrabniania jedzenia oraz do żucia. Ale oprócz tego pełnią jeszcze jedną, bardzo ważną funkcję. Dzięki nim mówimy wyraźnie”.

5 min

REALIZACJA W FORMIE ZDALNEJ

miniwykład z wykorzystaniem komunikatora

